

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

De Conversatione Apostolica A Curatoribus Animarum piè & fructosè instituenda - Complectens vatios & solidos modos juvandi & consolandi diversorum Statuum Personas afflictas, præcipuè ægras & captivas

Lohner, Tobias

Dilingae, 1677

§. 7. Quomodo consolandi sint, qui graves persecutiones patiuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48248](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48248)

& Inimicum propter te. Solus enim nullum charum amittit, et omnes in illo chari sunt, qui non amittitur.

V. Denique prudentissimum S. Prophetæ Davidis factum & dictum ad imitationem proponat, qui, ut 2. Reg. 11. legitur, cum Famuli sui mirarentur, quòd ægrotante Filio de eristem ostendisset, & variis modis afflixisset, eo mortuo autem ad pristinam mentis hilaritatem rediisset, cibumque sumpsisset, hoc responsum dedit: *Propter Infantem, dum adhuc viveret, ieiunavi & flevi, dicebam enim; quis scit, si forte donet eum mihi Dominus, & vivat Infans? Nunc autem quia mortuus est, quare ieiunem? numquid potero revocare eum amplius?*

§. VII.

Quomodo consolandi sint, qui graves persecutiones patiuntur.

I. **H**is ante omnia proponat Operarius ipsius Christi exemplum, qui Apostolos suos ad similes persecutiones præparaturus Jo: 15. dixit: *Si mundus vos odit, scitote, quia priorum vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis, mundus, qui suum erat, diligeret: quia vero de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus. Mementote sermonis mei, quem ego dixi vobis. Non est servus maior Domino suo, si me persecuti sunt, & vos persequentur.*

II. Hortetur illos, ut exemplo S. Davidis non tantum oculos ad ipsum persequentem, quam ad DEUM id permittentem reflectant, dicantque adeò cum illo: *Dimittite eum, ut maledicat. Dominus præcepit ei, ut malediceret David, & quis est, qui audeat dicere, quare sic fecerit?* Ita S. Lupus Episcopus ait, qui, cum ab Attila Trojam Galliarum urbem occupare volente quaesivisset, quis es tu? & ille respondisset, se esse flagellum DEI, mox aperiri portas iussit dicens: *Salve flagellum DEI.* Jubeat ergo & ipsos, qui persecutiones patiuntur, aperire portas & sinum pectoris sui, & Persecutorem cum maximo charitatis, gaudiique affectu excipere. Hunc certè ob finem Christus olim S. Gertrudi dixit, se præ cæteris creaturis, quæ ipsi commoda corporalia deservierunt (uti sunt vasa, quibus in insania balneatus est) multò majorem honorem spinea coro-

na, lanceæ, &c. contulisse, ut & ipsi Dilecti Adversariis majorem amorem, quam Benefactoribus impendere studeant.

III. Considerare jubeat utilitates & commoda, quæ ex talibus persecutionibus oriuntur; quorum primum est amor & inclinatio DEI erga eum, qui patitur persecutiones; sic enim ipse Christus S. Gertrudi l. 4. infin. c. 60. indicavit dicens: *Singula verba detrahentium sume tibi loco virtutum, quibus exornata pervenies ad me, & ego compassiva pietate mea compulsus benignè suscipiam te. Et quanto plùs conversatio tua sine culpa reprobatur, eò amplius cor meum amatoriam blanditate tibi condescendit, quia per hoc efficietur mihi simillima, qui in operibus meis semper habui Perversores.* Secundum commodum est Familiaritas & Unio Hominis major cum DEO: ut iterum Christus eidem S. Gertrudi, cum ob persecutionum aliorum turbata esset, l. 3. infin. indicavit, dicens: *Ne contristare, delector enim tua cohabitatione, idè ut mecum manens mitto tibi Amicos contrarios, ut, dum in nulla creatura fidelitatem reperis, ad me plenius recurras.* Hinc in vitis Patrum l. 7. c. 7. n. 4. legitur de Patre quodam, qui, quanto plùs aliquis ipsum perlequebatur, & injuriis afficiebat, tantò magis ad eum recurrebat, dicens: *Isti sunt, qui nobis occasionem præbent ad perfectionem nostram: qui autem beatificant nos, ipsi decipiunt nos, & semitam pedum nostrorum subvertunt.* Tertium commodum est ornatus animæ; sicut enim Spinæ coronam Christi, & cuspidem aurei pretiosam vestem mirè exornant, ita & ejusmodi persecutiones patienter ac fortiter toleratæ singularem animæ decorem conciliant. Quartum est salutis securitas, quâ P. Balthasar Alvarez Societatis nostræ Presbyter seipsum animabat, dicens: *Erras, si cogitas, te integrum, & non bene contusum, perventurum ad cælum; cælorum enim regnum est detruncatorum, tentatorum, afflictorum, contemptorum regnum. Quomodo igitur auderes inter tot adèò celebres & decantatos Duces & Capitaneos comparere adèò timidus? vit. c. 40.* Quintum denique est Proximi ædificatio: ut enim inter Spinæ rosæ bene olentes nascuntur; ita inter persecutiones generantur pulchra exempla, quæ suo quasi odore aspicientes non parùm recreant.

IV. Revocet illis in memoriam, quod Christus eidem P. Balthasari ob persecutiones valde afflicto dixit: *Conquiesce, &*

ce, & in hoc solare, quòd hæc tua pressura geratur, videtur cognoscente me, qui, & si possem, non tamen removeo, etiam si plus te diligam, quàm te ipsum.

V. Hortetur illos, ut hoc ipso, quòd tam graves persecutiones habeant, magis se per orationem, & fiduciam, aliasque virtutes DEO conjungere studeant, ut dicere possint cum S. Paulo Rom. 8. *Si DEVS pro nobis, quis contra nos?* Ita sua sit piissimus Author l. 3. c. 36. dicens: *Quis es tu, ut timeas à mortali homine? hodie est, & cras non comparet. DEVM time, & hominum terrores non expavesces. Quid potest aliquis in te verbum aut iniurijs? sibi potius nocet, quàm tibi, nec potest iudicium DEI fugere, quicumq; est ille.* Sic S. Antonius Dæmonibus in diversa bestiarum forma apparentibus intrepidè dixit: *Si quia DEUS vobis dedit potestatem in me, exercete in me, irruite in me. Si autem nullam in me accepistis potestatem, cur fructus laboratis?*

VI. Jubeat illos considerare præmij magnitudinem, quæ persecutiones consequitur; hæc enim & Christus Apostolos suos consolatus est Matt. 5. dum dixit: *Beati estis, cum maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos, mentientes propter me. Gaudete, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis.*

VII. Denique meminisse jubeat, quòd dictum sit à S. Paulo 2. Tim. 3. *Omnes, qui piè volunt vivere in Christo, persecutionem patientur.* Unde S. Gregorius l. 6. epist. 27. ait: *Epist. fidenter dico, quia minùs piè vivis, si minùs persecutionem patientis.* Hinc & S. Stephanus dicebat Act. 7. *Quem Prophetarum Patres vestri non sunt persecuti? cur ergo si piè vivere cupiunt cum Sanctis & piis hominibus, cum iisdem etiam persecutionem non libenter patientur?*

§. VIII.

Quomodo consolandi sint, qui angorem & tristitiam animi patiuntur.

I. **E**tiam his imprimis exemplum Christi ob oculos ponatur, qui cœpit pavere, tædere, & mœstus esse, dixitque Matt. 26. *Tristis est anima mea usq; ad mortem.* Sed & ad Patrem cœlestem clamavit Marc. 14. *DEVS, DEVS meus, patere*